

OLVASSUNK SPIRÓT

PÁRATLAN OLDAL - LXIV. évfolyam, 15. szám, 2020. április 9.

A Mester „olvasni kezdte az írónak Richelieu bíboros herceg úr őkegyelmességéhez intézett előszavát.

»Kegyelmessed megneemesítette a művészet célját, mivel, ahelyett, hogy a népnek tessünk, amit nekünk mestereink előírnak, megadatott számunkra, hogy Kegyelmessednek tessünk, és Kegyelmessedet szórakoztassuk; s így egy az államnak oly becses egészség fenntartásához járulunk hozzá. Kegyelmessed megkönnyítette nekünk a szükséges ismereteket, miután nem szorultunk többé egyéb tanulmányra, hanem elegendő, hogy Eminenciádon csüggünk tekintetünkkel. Eképpen arcáról olvasván le, mi tetszik és mi nem, teljes bizonyossággal tájékozódunk arról, hogy mi a jó és mi a rossz, s csalhatalan szabályokat nyerünk afelől, mit kell követnünk s mit kell elkerülnünk...«

(...)

Mégiscsak bölcs államforma az abszolút királyság, az ember odabiggyeszi az ajánlást, és Őkegyelmessége nem tiltja be a darabot.

Szegény Corneille, azért ő is megjárta. (...) Ezután muszáj volt rohadt, undorító darabot írnia. Négy évig fuldokolt, amíg beadta a derekát. Hányszor írták át a darabot, amíg ilyen hazug lett, ennyire állami?

(...)

Sikerült megölniük a színházat. Ők győztek.”

(Spiró György: *Az Ikszek*, Szépirodalmi Könyvkiadó, 1981.)